Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru, judecător Tatiana Balan

Dosarul nr. 2rc***238/25**
PIGD: (2*****25145967*****02*****2rc*****14112025)

D E C I Z I E

16 februarie 2026 mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ
al Curţii de Apel Centru

în componenţa:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Ana Panov
Judecătorii Elena Bolocan și Svetlana Vîșcu

examinând fără participarea părților, recursul declarat de către avocatul Ciuchitu Vitalie în interesele Firmei de Producţie şi Construcţii „Stone F City" SRL,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de SC „Torconst" SRL împotriva Firmei de Producţie şi Construcţii „Stone F City" SRL cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată,

împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, (sediul Centru) din 17 octombrie 2025, prin care s*****a admis parțial cererea cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii,*****

A C O N S T A T A T:

Poziția instanței de fond:

La 15 octombrie 2025, SC „Torconst" SRL, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Firmei de Producţie şi Construcţii „Stone F City" SRL, cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

Concomitent cu depunerea acțiunii, SC „Torconst" SRL a solicitat aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii prin aplicarea sechestrului asupra mijloacelor financiare, conturilor bancare, bunurilor mobile și imobile ce aparțin pârâtei Firmei de Producţie şi Construcţii „Stone F City" SRL, în limita valorii acțiunii.

În motivarea cererii cu privire la aplicarea măsurilor asiguratorii a acțiunii a invocat că, până la momentul depunerii acțiunii, datoria nu a fost stinsă integral, iar tentativele de soluționare amiabilă a litigiului nu s*****au soldat cu rezultat.

A consemnat că directorul societății*****pârâte s*****ar eschiva de la discuții și ar induce în eroare angajații reclamantei.

De asemenea, a susținut că corespondența expediată la sediul pârâtei nu este recepționată, iar pe rolul instanțelor de judecată se află mai multe cauze având ca obiect încasarea unor datorii de la pârâtă, inclusiv cereri introductive privind intentarea procesului de insolvabilitate în privința acesteia.

În acest context, reclamanta a apreciat că, având în vedere cuantumul considerabil al datoriei, există riscul imposibilității executării unei eventuale hotărâri judecătorești de admitere a acțiunii.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, (sediul Centru) din 17 octombrie 2025, s*****a admis parțial cererea depusă de către SC „Torconst" SRL cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii.

S*****a aplicat sechestru pe bunurile mobile, imobile şi mijloacele bănești de pe conturile bancare, ce aparțin pârâtului Firma de Producţie şi Construcţii „Stone F City" SRL, IDNO 1016600023274, sediul în mun. Chișinău, str. Alexei Șciusev, 35, în limita sumei de 237 700 (două sute treizeci și șapte de mii șapte sute) lei.

În rest cererea cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare s*****a respins.

Pentru a dispune astfel, prima instanță a constatat că, având în vedere că, pârâta Firma de Producţie şi Construcţii „Stone F City" SRL se eschivează de la achitarea datoriei, nu reacționează nici într*****un mod la notificările expediate de către reclamanta și luând în considerare faptul că, dobânda de întârziere se încasează în cazul în care debitorul nu și*****a onorat obligația de bază, cuantumul căreia poate fi stabilit doar la examinarea cauzei în fond, judecătorul a ajuns la concluzia de a admite parțial cererea cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii și de a aplica sechestru pe bunurile mobile, imobile și mijloacele bănești de pe conturile bancare, ce aparțin pârâtei Firma de Producţie şi Construcţii „Stone F City" SRL, în limita valorii acțiunii în sumă de 237 700 lei, iar în rest de a respinge cererea.

Solicitarea recurentului:

Nefiind de acord cu încheierea instanței de fond, la 4 noiembrie 2025, avocatul Ciuchitu Vitalie în interesele Firmei de Producţie şi Construcţii „Stone F City" SRL, a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, (sediul Centru) din 17 octombrie 2025, prin care a solicitat casarea integrală a acesteia și respingerea cererii de asigurare a acțiunii ca neîntemeiată.

Argumentele recurentului:

În motivarea recursului, avocatul Ciuchitu Vitalie în interesele Firmei de Producţie şi Construcţii „Stone F City" SRL, a susținut că argumentele reținute de prima instanță au un caracter abstract, fără indicarea unor circumstanțe de fapt concrete care ar demonstra existența unui risc real de imposibilitate a executării unei eventuale hotărâri judecătorești.

A consemnat că, simpla existență a unei pretenții bănești nu justifică, prin sine, aplicarea sechestrului, fiind necesară stabilirea unor circumstanțe obiective referitoare atât la situația financiară și patrimonială a pârâtei, cât și la conduita acesteia față de executarea obligației invocate.

A relevat că, prima instanță a reținut în mod eronat lipsa reacției recurentei la reclamația intimatei nr. 25/08 din 25 august 2025, concluzie care, în opinia acesteia, este întemeiată pe prezumții, or în acest sens a indicat că, la 12 septembrie 2025, a efectuat în beneficiul intimatei o plată în sumă de 17 700 lei, iar ulterior, la 21 octombrie 2025, a mai achitat suma de 20 000 lei, ceea ce ar confirma că nu s*****a eschivat de la executarea obligației de plată.

Totodată, a menționat că acțiunea a fost depusă la 15 octombrie 2025, după efectuarea plății din 12 septembrie 2025, astfel încât intimata cunoștea despre această plată.

Recurenta a enunțat că, intimata ar fi prezentat cu rea*****credință actul de verificare a decontărilor reciproce, care nu reflecta plata menționată, creând aparența că pârâta nu a reacționat la reclamație și nu a executat nicio parte din obligația pretinsă.

A mai invocat că, încă înainte de recepționarea reclamației, administratorul recurentei a contactat conducătorul societății intimate și a solicitat acordul acesteia pentru achitarea eșalonată a datoriei recunoscute.

În acest sens, a evocat că nu contestă existența unei datorii, ci doar cuantumul acesteia în mărimea pretinsă de intimată, considerând că din suma de 237 700 lei urmează a fi deduse plățile efectuate la 12 septembrie 2025 și 21 octombrie 2025, datoria restantă constituind, în opinia sa, 200 000 lei.

Recurenta a explicat că, relațiile comerciale dintre părți s*****au desfășurat o perioadă îndelungată, pe baza unui mecanism de livrare a materialelor de construcție cu achitare ulterioară, în tranșe, în funcție de încasările obținute de recurentă de la beneficiarii lucrărilor de construcție, susținând că această modalitate de plată era cunoscută părților și reflecta specificul colaborării lor comerciale, nefiind un indiciu al relei*****credințe.

Succesiv, a invocat că aplicarea sechestrului asupra conturilor bancare îi creează dificultăți majore în desfășurarea activității economice, blocând practic activitatea societății și făcând imposibilă executarea unor plăți urgente, inclusiv a impozitelor, taxelor și salariilor.

Potrivit recurentei, această împrejurare afectează inclusiv capacitatea sa de a achita datoria față de intimată, întrucât posibilitatea de plată depinde de încasările din activitatea curentă.

De asemenea, a accentuat că, imediat după recepționarea încheierii contestate și a acțiunii, a inițiat negocieri în vederea încheierii unei tranzacții de împăcare, circumstanță care, în opinia sa, confirmă o conduită responsabilă și constructivă față de obligațiile de plată asumate.

A precizat că, negocierile nu s*****au finalizat, deoarece intimata ar fi solicitat achitarea imediată a cel puțin 100 000 lei, iar recurenta a explicat imposibilitatea achitării imediate a acestei sume.

A mai susținut că, instanța de fond nu a analizat corespunzător înscrisurile anexate de intimată privind alte cauze aflate pe rolul instanțelor sau cereri introductive privind insolvabilitatea, întrucât din informațiile prezentate ar rezulta că unele cauze civile intentate împotriva recurentei erau deja încheiate cu mai mult de un an anterior.

Cu referire la actul de verificare a decontărilor reciproce, a invocat faptul că acest înscris nu este semnat de ambele părți, ci doar de intimată, motiv pentru care nu putea fi apreciat ca dovadă a recunoașterii de către recurentă a tuturor operațiunilor economico*****contabile reflectate în act și, implicit, a datoriei în cuantumul pretins, precizând că lipsa semnăturii recurentei a fost ignorată de prima instanță, ceea ce a condus la o apreciere arbitrară a probei.

În final, recurenta a invocat încălcarea dreptului la un proces echitabil garantat de art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, susținând că încheierea contestată se

bazează pe o examinare superficială a circumstanțelor relevante și pe înscrisuri prezentate incomplet de intimată.

Termenul de declarare a recursului:

În conformitate cu art. 423 alin. (1) Cod de procedură civilă, *încheierea dată în primă instanţă poate fi atacată cu recurs, separat de hotărâre, de către părţi şi de ceilalţi participanţi la proces în cazurile prevăzute de prezentul cod şi de alte legi, precum şi în cazurile în care încheierea face imposibilă desfăşurarea de mai departe a procesului. Ea se examinează în recurs conform regulilor stabilite de prezentul capitol.*

Potrivit art. 424 alin. (1) Cod de procedură civilă, *Curţile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii.*

Potrivit art. 425 Cod de procedură civilă, *termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.*

Colegiul reține că, încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 17 octombrie 2025 a fost recepționată de avocatul Vitalie Ciuchitu, în interesele F.P.C. „Stone F City" S.R.L., la 20 octombrie 2025, iar recursul a fost depus la 4 noiembrie 2025.

Prin urmare, recursul a fost declarat în termenul de 15 zile prevăzut de art. 425 Cod de procedură civilă.

Aprecierea instanței de recurs:

Analizând legalitatea și temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces și a materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru conchide recursul neîntemeiat și pasibil de a fi respins cu menținerea încheierii instanței de fond, reieșind din următoarele motive.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, *,recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într*****un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.*

În baza art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, *instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.*

Potrivit art. 174 Cod de procedură civilă, *la cererea participanţilor la proces, judecătorul sau instanţa dispune în aceeaşi zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului până la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.*

În temeiul art. 175 alin. (1) Cod de procedură civilă, *în vederea asigurării acţiunii, judecătorul sau instanţa este în drept*: *a) să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pârâtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane; a[1]) să noteze acţiunea, în registrele de publicitate prevăzute de lege, în raport cu drepturile pârâtului; b) să interzică pârâtului săvârşirea unor anumite acte; c) să interzică altor persoane săvârşirea unor anumite acte în privinţa obiectului în litigiu, inclusiv transmiterea de bunuri către pârât sau îndeplinirea unor alte obligaţii faţă de el; d) să suspende vânzarea bunurilor sechestrate în cazul intentării unei acţiuni de ridicare a sechestrului de pe ele (radierea*

din actul de inventar); e) să suspende urmărirea, întemeiată pe un document executoriu, contestat de către debitor pe cale judiciară.

Conform alin. (2) a articolului indicat, *judecătorul sau instanţa dispune, la cererea participanţilor la proces, aplicarea şi a altor măsuri de asigurare a acţiunii care să corespundă scopurilor specificate la art. 174. Pot fi admise concomitent mai multe măsuri de asigurare a acţiunii dacă valoarea bunurilor sechestrate nu depăşeşte valoarea acţiunii.*

În conformitate cu art. 177 alin. (1) Cod de procedură civilă *,,în cererea de asigurare a acțiunii se indică motivele și circumstanțele pentru care se solicită asigurarea acțiunii".*

În acest context Colegiul notează că, asigurarea acțiunii civile constă dintr*****o totalitate de măsuri silite temporare, dispuse de către judecător sau instanța de judecată la solicitarea părții interesate, menite să garanteze executarea efectivă a unei hotărâri judecătorești definitive și aceste măsuri au următoarele particularități: sunt urgente; au un caracter temporar; au drept scop apărarea drepturilor patrimoniale ale solicitantului; urmează să fie în concordanță cu obiectul acțiunii.

Indiferent de forma aplicabilă, măsura asiguratorie ține de substanța obiectului acțiunii, judecătorul urmând să o dispună doar în cazul în care, în mod plauzibil, se afirmă un risc al unei eventuale imposibilități de executare, sarcina probațiunii întru aplicarea măsurii de asigurare fiind pusă pe seama solicitantului, care urmează să prezinte probe pertinente și să justifice necesitatea asigurării acesteia, iar aprecierea pericolului ținut de substanța obiectului acțiunii este la latitudinea instanței de judecată.

Astfel, Colegiul subliniază că pentru a dispune aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii nu este suficientă acceptarea spre examinare a cererii de chemare în judecată cu caracter patrimonial, ci este necesar ca judecătorul sau instanța de judecată să stabilească, în baza probelor și argumentelor prezentate de reclamant, că neluarea unor astfel de măsuri ar putea face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

În această ordine de idei, Colegiul reține că stabilirea oricărei restricții față de pârât, prin măsurile de asigurare a acțiunii, se permite doar în cazuri excepționale, în baza unor temeiuri expres prevăzute de Codul de procedură civilă.

Colegiul relevă că, la pronunțarea încheierii privind aplicarea măsurilor de asigurare sau neaplicarea acestora, judecătorul urmează să verifice: raționalitatea și temeinicia cerințelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de asigurare; probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor de asigurare; dacă există pericolul in mora (pericol de dispariție, degradare, înstrăinare, risipire a bunului sau proastă administrare); asigurarea unui echilibru între părțile cointeresate; preîntâmpinarea atingerii intereselor publice sau a intereselor unor terți în cazul aplicării măsurilor de asigurare; în ce măsură modalitatea de asigurare a acțiunii solicitate este în corelație cu obiectul acțiunii înaintate și dacă aceasta va asigura realizarea de facto a scopului măsurilor de asigurare.

Analizând încheierea supusă recursului, materialele cauzei, motivele invocate de recurent, Colegiul constată că, instanța de fond corect a reținut starea de fapt și a aplicat cadrul legal situației.

Colegiul civil notează că, prin acțiunea înaintată S.C. „Torconst" SRL, solicită încasarea de la FPC „Stone F City" SRL a datoriei, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor

de judecată, iar măsura de asigurare dispusă de prima instanță vizează conservarea posibilității de executare a unei eventuale hotărâri de admitere a acțiunii, în limita valorii pretențiilor formulate.

În speță, instanța de fond a reținut că reclamanta a invocat existența unei datorii nestinse, lipsa unui rezultat al tentativelor de soluționare amiabilă, nerecepționarea corespondenței expediate la sediul pârâtei, precum și existența altor cauze având ca obiect încasarea unor datorii sau intentarea procesului de insolvabilitate în privința pârâtei. Aceste împrejurări au fost apreciate de judecător ca fiind relevante pentru a contura riscul imposibilității executării unei eventuale hotărâri judecătorești.

Astfel, Colegiul apreciază că argumentul recurentei privind caracterul abstract al motivării primei instanțe nu poate fi reținut. Or, deși motivarea încheierii contestate conține și considerații generale privind instituția asigurării acțiunii, acestea au fost raportate la circumstanțele concrete invocate în cererea reclamantei, respectiv natura patrimonială a litigiului, cuantumul datoriei pretinse, conduita pârâtei față de solicitările de plată și riscul de diminuare a posibilităților reale de executare.

Totodată, Colegiul reține că, la etapa examinării cererii de asigurare a acțiunii, instanța nu soluționează fondul raportului juridic litigios și nu stabilește definitiv existența sau întinderea datoriei.

Corespunzător, verificarea efectuată are caracter preliminar și vizează exclusiv existența unei aparențe suficiente a dreptului pretins, corelația dintre măsura solicitată și obiectul acțiunii, precum și riscul ca neaplicarea măsurii să facă dificilă sau imposibilă executarea unei eventuale hotărâri judecătorești.

Prin urmare, instanța de recurs califică că susținerea recurentei potrivit căreia simpla existență a unei pretenții bănești nu justifică aplicarea sechestrului este corectă ca principiu, însă nu determină casarea încheierii contestate.

În cauza dedusă judecății, măsura de asigurare nu a fost dispusă doar în temeiul caracterului patrimonial al acțiunii, ci prin raportare la cumulul circumstanțelor invocate de reclamantă și apreciate de prima instanță ca fiind relevante pentru protejarea executării unei eventuale hotărâri.

Cu referire la argumentul recurentei privind efectuarea plății de 17 700 lei la 12 septembrie 2025, Colegiul constată că această împrejurare, chiar dacă atestă o executare parțială a obligației pretinse, nu exclude, prin sine, existența riscului pentru care a fost aplicată măsura de asigurare, or plata parțială nu echivalează cu stingerea integrală a datoriei și nu lipsește reclamanta de dreptul de a solicita conservarea posibilității de executare pentru diferența pretins restantă.

În ceea ce privește plata de 20 000 lei, invocată ca fiind efectuată la 21 octombrie 2025, Colegiul reține că aceasta este ulterioară pronunțării încheierii contestate din 17 octombrie 2025.

Prin urmare, această circumstanță nu putea fi avută în vedere de prima instanță la momentul soluționării cererii de asigurare și nu poate demonstra, prin ea însăși, nelegalitatea actului judecătoresc contestat. Eventualele plăți efectuate după aplicarea sechestrului pot constitui, după caz, temei pentru formularea unei cereri separate privind anularea, substituirea sau modificarea măsurii de asigurare, în condițiile legii procesuale.

În mod similar, nu poate fi reținut nici argumentul potrivit căruia intimata ar fi prezentat cu rea*****credință actul de verificare a decontărilor reciproce, iar prima instanță ar fi apreciat arbitrar această probă.

Or, la etapa aplicării măsurilor de asigurare, judecătorul nu stabilește cu autoritate de lucru judecat soldul exact al datoriei și nici nu se pronunță asupra forței probante definitive a înscrisurilor administrate, chestiunile privind întinderea datoriei, reflectarea plăților efectuate și efectele juridice ale actului de verificare urmează a fi examinate în cadrul judecării fondului cauzei.

Colegiul reține, totodată, că recunoașterea de către recurentă a existenței unei datorii, chiar într*****un cuantum mai redus decât cel pretins de reclamantă, nu înlătură necesitatea măsurii de asigurare.

Dimpotrivă, existența unei obligații patrimoniale nestinse confirmă caracterul real al raportului litigios, iar dezacordul asupra cuantumului datoriei nu poate fi soluționat în cadrul procedurii incidente privind asigurarea acțiunii.

Referitor la susținerea că relațiile comerciale dintre părți s*****au desfășurat pe parcursul unei perioade îndelungate, cu achitarea ulterioară și eșalonată a materialelor livrate, instanța de recurs constată că această împrejurare ține de modul de executare a raporturilor contractuale dintre părți și poate avea relevanță la examinarea fondului.

Totuși, existența unei practici anterioare de plată în tranșe nu garantează executarea unei eventuale hotărâri judecătorești și nu exclude aplicarea unor măsuri temporare de conservare a patrimoniului pârâtei.

În aceeași ordine de idei, Colegiul civil apreciază că inițierea, ulterior aplicării măsurii de asigurare, a unor negocieri privind eventuala încheiere a unei tranzacții de împăcare nu este suficientă pentru a înlătura temeinicia concluziei primei instanțe. Din susținerile recurentei rezultă că negocierile respective nu s*****au finalizat, iar obligația pretinsă de reclamantă nu a fost executată integral.

Astfel, disponibilitatea declarată a recurentei de a achita datoria în mod eșalonat nu constituie, prin sine, o garanție efectivă a executării unei eventuale hotărâri judecătorești și nu exclude necesitatea menținerii măsurii de asigurare aplicate.

Subsecvent, Colegiul apreciază ca neîntemeiat și argumentul recurentei potrivit căruia aplicarea sechestrului asupra conturilor bancare ar bloca activitatea societății și ar face imposibilă achitarea impozitelor, taxelor și salariilor. Deși orice măsură de asigurare poate presupune anumite restrângeri patrimoniale, recurenta nu a prezentat elemente suficiente din care să rezulte că măsura aplicată ar depăși limita necesară atingerii scopului prevăzut de art. 174 Cod de procedură civilă. Sechestrul a fost aplicat în limita valorii acțiunii, iar caracterul temporar al acestuia permite păstrarea echilibrului între interesul reclamantei de a asigura executarea unei eventuale hotărâri și interesul pârâtei de a nu suporta restrângeri disproporționate.

Cu privire la criticile referitoare la existența altor cauze judiciare sau a unor cereri privind insolvabilitatea, Colegiul reține că prima instanță nu și*****a întemeiat soluția exclusiv pe aceste informații, ci le*****a apreciat în ansamblu cu celelalte circumstanțe invocate. Chiar dacă anumite cauze indicate de reclamantă ar fi fost încheiate anterior, această împrejurare nu înlătură celelalte elemente reținute la aplicarea măsurii, inclusiv existența datoriei nestinse, lipsa achitării integrale și conduita părților în perioada premergătoare sesizării instanței.

În ceea ce privește invocarea art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, Colegiul reține că examinarea cererii de asigurare a acțiunii fără citarea pârâtei este expres prevăzută de Codul de procedură civilă, având în vedere caracterul urgent și temporar al acestei proceduri.

Totodată, recurenta a beneficiat de posibilitatea contestării încheierii prin recurs, fiind asigurat controlul judiciar asupra măsurii dispuse, prin urmare, critica referitoare la încălcarea dreptului la un proces echitabil nu poate fi reținută.

În aceste circumstanțe, Colegiul constată că prima instanță a apreciat corect necesitatea aplicării măsurii de asigurare a acțiunii, iar argumentele invocate în recurs nu combat concluzia privind existența unui risc suficient de imposibilitate sau dificultate la executarea unei eventuale hotărâri judecătorești.

Față de cele elucidate, raportând măsura aplicată la obiectul acțiunii, la valoarea pretențiilor formulate și la scopul instituției asigurării acțiunii, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ conchide că, încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 17 octombrie 2025 este legală și întemeiată, iar recursul declarat de avocatul Vitalie Ciuchitu, în interesele F.P.C. „Stone F City” S.R.L., urmează a fi respins, cu menținerea încheierii contestate.

În conformitate cu art. 427 lit. a) și art. 428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții de Apel Centru,*****

D E C I D E :

Se respinge cererea de recurs declarată de avocatul Ciuchitu Vitalie în interesele Firmei de Producţie şi Construcţii „Stone F City” SRL.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 17 octombrie 2025, prin care s*****a admis parțial cererea depusă de către Societatea Comercială „Torconst” SRL cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii.

Decizia este irevocabilă din momentul adoptării.

Președintele completului, judecătorul Ana Panov

Judecătorii Elena Bolocan

Svetlana Vîșcu